sin här citerade uppfattning om att resultaten snarast bör utvärderas ta ett initiativ för frågans lösning.

Vi hemställer

att riksdagen i första hand måtte besluta om inrättande vid Göteborgs universitet från och med budgetåret 1972/73 av en personlig professur i långvårdsmedicin, alternativt geriatrik, för docenten Alvar Svanborg,

att riksdagen i andra hand som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna att forskningsresultaten inom det geriatriska och gerontologiska området bör snarast utvärderas så att underlag finns för beslut om ytterligare insatser vid senast 1973 års riksdag.

Stockholm den 25 januari 1972

PER BERGMAN (s)
JOHANNES ANTONSSON (c) GUNNAR OSKARSON (m)
VALTER KRISTENSON (s) GUDMUND ERNULF (fp)
INGEGÄRD FRÆNKEL (fp) PAUL BRUNDIN (m)

Nr 1092

av fröken Eliasson och fru Söder
om vidgad språkträning för invandrarbarn.

Bristande färdighet och insikt i det svenska språket torde vara den faktor som verkar mest hämmande på invandrarnas möjligheter att finna sig till rätta och trivas i det svenska samhället. Det gäller självfallet också invandrarbarnen. Dessa blir på grund av språksvårigheter lätt isolerade från kamrater och hämmas i övrigt i sin utveckling, emedan de inte kan tillgodogöra sig skolundervisningen på önskvärt sätt.

Invandrarbarnens möjligheter att tillgodogöra sig undervisningen i svenska skolor skulle givetvis öka om de hade bättre färdighet i svenska språket redan före skolgångens början. Språkträning i förskoleåldern skulle sålunda ha positiv effekt på invandrarbarnens möjligheter att följa undervisningen och underlätta deras allmänna anpassning till skolmiljön. Det ligger närmast till hands att bedriva en sådan språkträning inom barnstugeverksamhetens ram. Så sker också i viss utsträckning bl. a. genom den försöksverksamhet med särskild språkträning som under de senaste åren inletts på ett tiotal orter.

Såväl barnstugeutredningen som invandrarutredningen har under det gångna året betonat vikten av att invandrarbarnen får möjlighet att ta

del av förskoleverksamheten. I sitt betänkande om invandrarnas utbildningsbehov framhäver invandrarutredningen att det är viktigt att det ges speciell språkträning för invandrarbarn i förskolan och att resurser ställs till förfogande för sådan förskoleverksamhet. Även utbildningsutskottet gav under samma år uttryck för uppfattningen att stödåtgärder för invandrarbarnen bör vidtas redan innan skolan börjar. I inrikesutskottets betänkande 1971: 6 hävdades att den pågående försöksverksamheten kan väntas bli ytterligare utbyggd.

För närvarande är såväl skolöverstyrelsen och socialstyrelsen som invandrarverket engagerade i invandrarbarnens förskolesituation på olika sätt. Något ställningstagande till mer definitiva former för hur invandrarbarnens behov skall tillgodoses inom förskoleverksamheten och hur statsbidragsfrågan skall lösas är inte att vänta förrän barnstugeutredningen behandlat frågan.

Det är angeläget att i avvaktan på att frågan om invandrarbarnens språkträning får en definitiv lösning den pågående försöksverksamheten med särskild språkträning kan utbyggas såsom inrikesutskottet förutskickat och att statsmedel ställs till förfogande för detta ändamål.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om en utvidgad försöksverksamhet för språkträning bland invandrarbarn.

Stockholm den 25 januari 1972

ANNA ELIASSON (c) KARIN SÖDER (c)